

WYCIĄG Z PROTOKOŁU

Dnia 7 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

Protokolant starszy sekretarz sądowy Renata Szczegot

Wywołano sprawę o godz.: 11:40 opóźnienie z uwagi na rozpoznanie poprzedniej sprawy z wokandy.

Posiedzenie odbywa się jawnie.

Na posiedzenie:

[...]

Przewodniczący odczytuje wniosek obrońcy adw. M. K.

o zawieszenie postępowania.

Obrońca adw. M. K. podtrzymuje złożony wniosek.

Sędzia przyłącza się do wniosku obrońcy.

Prokurator sprzeciwia się złożonemu wnioskowi.

Przewodniczący zarządził przerwę celem narady.

Po przerwie stawili się wszyscy jak przed przerwą.

Sąd Najwyższy postanowił na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. wniosku o zawieszenie postępowania nie uwzględnić z uwagi na fakt, że nie zachodzi przesłanka takiej decyzji procesowej. Zgodnie z treścią tego przepisu zawieszenie postępowania następuje w sytuacji, gdy zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca jego prowadzenie, przy czym katalog takich przeszkód ustawowo nie został ograniczony. Oznacza to, że teoretycznie istnieje możliwość zawieszenia postępowania karnego, także dyscyplinarnego, na czas niezbędny do wydania innego orzeczenia, od którego zależy procedowanie w danej sprawie, jednakże warunkiem takiej decyzji jest podzielenie stanowiska wyrażonego w sprawie, na gruncie której ma zapaść

wspomniane orzeczenie. obrońca w niniejszej sprawie powołał się na pytanie prejudycjalne zadane w sprawie III CB 40/23, a więc zadane w sprawie incydentalnej, tj. tzw. testu niezawisłości i bezstronności sędziego, jak również na fakt zawieszenia postępowania w innej sprawie incydentalnej – I ZB 56/25. Niniejsza sprawa ma natomiast charakter samodzielny, jest różna od wskazanych we wniosku spraw testowych. Nadto każdy sąd karny więc także i dyscyplinarny według art. 8 § 1 k.p.k. dysponuje samodzielnością jurysdykcyjną w ramach której podejmuje decyzje procesowe, rozstrzygając samodzielnie o zagadnieniach faktycznych i prawnych. Warunkiem zatem zajęcia tożsamego stanowiska procesowego jak w innej sprawie byłoby wyrażanie tożsamych wątpliwości jak wyrażonych w pytaniu prejudycjalnym. Zważywszy na fakt, że wątpliwości takich Sąd Najwyższy orzekając w niniejszej sprawie nie ma, nie istnieje potrzeba oczekiwania na orzeczenie TSUE, jakie ma zapaść na gruncie innej sprawy. W tym stanie rzeczy nie sposób stwierdzić długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej prowadzenie niniejszego postępowania, wobec czego Sąd Najwyższy orzekł co do wniosku negatywnie.

[M. T.]

[r.g.]